

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímlovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, zast. Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2010, č. j. 4 Cad 113/2009 - 73,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Dagmar Rezkové Dřímlové, **se přizná v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 800 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466934/2007, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 14. 9. 2007, č. j. 13007/2007/AAL, kterým byl žalobkyni s platností ode dne 1. 7. 2007 snížen příspěvek na živobytí z částky 678 Kč měsíčně na částku 173 Kč měsíčně.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466936/2007, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 13. 9.

2007, č. j. 12989/2007/AAL, kterým byl žalobkyni s platností ode dne 1. 6. 2007 snížen příspěvek na živobytí z částky 953 Kč měsíčně na částku 678 Kč měsíčně.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466928/2007, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 12. 9. 2007, č. j. 12943/2007/AAL, kterým byl žalobkyni s platností ode dne 1. 4. 2007 snížen příspěvek na živobytí z částky 691 Kč měsíčně na částku 326 Kč měsíčně.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466931/2007, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 18. 9. 2007, č. j. 13139/2007/AAL, kterým byl žalobkyni s platností ode dne 1. 8. 2007 odejmut příspěvek na živobytí.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 1. 2008, č. j. MHMP 552274/2007, bylo jako opožděné zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 30. 10. 2007, č. j. 14586/2007/AAL, kterým bylo zastaveno řízení o přiznání doplatku na bydlení.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP - 547043/2007, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 14. 11. 2007, č. j. 4102/7/ALA-1/2, kterým byla zamítnuta žádost o příspěvek na bydlení ode dne 1. 8. 2007.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP - 574845/2007, bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 6. 11. 2007, č. j. 97/2007, tak, že žádost o nepřihlížení při posuzování nároku na příspěvek na bydlení od 1. 1. 2007 a od 1. 7. 2007 k osobám J. P., nar. 1981, Š. P., nar. 1983 a L. P., nar. 1986, se zamítá.

Konečně rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP 574865/2007, bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 30. 10. 2007, č. j. 4103/7/ALA-1/1, kterým byla zamítnuta žádost o příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2007.

Proti všem těmto rozhodnutím žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou soud obdržel dne 14. 2. 2008. Tato žaloba byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2010, č. j. 4 Cad 113/2009 - 73, odmítnuta. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že u něho je již ve stejných věcech vedeno řízení. V nich totiž žalobkyně dne 11. 2. 2008 podala elektronicky žalobu, která byla původně vedena pod sp. zn. 1 Cad 16/2008. Po zrušení odmítavého usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2008, č. j. 1 Cad 16/2008 - 22, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2009, č. j. 4 Ads 160/2008 - 174, byla tato věc zapsána pod sp. zn. 1 Ad 10/2010 a jednotlivá rozhodnutí pak byla následně vyloučena k samostatnému projednání. Nyní je tedy pod sp. zn. 1 Ad 10/2010 projednávána žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466934/2007, pod sp. zn. 1 Ad 23/2010 je projednáváno rozhodnutí ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466936/2007, pod sp. zn. 1 Ad 24/2010 je projednáváno rozhodnutí ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466928/2007, pod sp. zn. 1 Ad 25/2010 je projednáváno rozhodnutí ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466931/2007, pod sp. zn. 1 Ad 26/2010 je

projednáváno rozhodnutí ze dne 9. 1. 2008, č. j. MHMP 552274/2007, pod sp. zn. 1 Ad 27/2010 je projednáváno rozhodnutí ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP - 547043/2007, pod sp. zn. 1 Ad 28/2010 je projednáváno rozhodnutí ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP - 574845/2007 a pod sp. zn. 1 Ad 29/2010 je projednáváno rozhodnutí ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP 574865/2007. O téže věci již tedy řízení probíhá, a proto soud podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) žalobu vedenou pod sp. zn. 4 Cad 113/2009 odmítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v zákonem stanovené lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. d), e) s. ř. s.

V ní namítla, že od podání žaloby do vydání napadeného usnesení uplynulo celkem 794 dnů, přičemž za takto dlouhou dobu dospěl soud pouze k závěru, že ohledně shora uvedených rozhodnutí žalovaného je již vedeno řízení pod sp. zn. 1 Cad 16/2008, resp. nyní pod sp. zn. 1 Ad 10/2010 a 1 Ad 23-29/2010. Proto vytýká soudu, že za tuto dobu o věcech nerozhodl ani v nich nic nevykonal, ačkoliv měl k dispozici listinné materiály a jí předložené doklady.

Dále stěžovatelka namítla, že ve věci vedené pod sp. zn. 4 Cad 113/2009 jsou založeny veškeré listiny týkající se rozhodnutí žalovaného, jež napadla žalobou, kdežto ve věcech vedených u soudu pod sp. zn. 1 Cad 16/2008, resp. nyní pod sp. zn. 1 Ad 10/2010 a 1 Ad 23-29/2010 tyto listiny založeny nejsou. Proto měl soud pokračovat v řízení o podané žalobě, které byla přidělena sp. zn. 4 Cad 113/2009. Podle názoru stěžovatelky tedy nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby.

S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2010, č. j. 4 Cad 113/2009 - 73, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelkou v kasační stížnosti uplatněny. Přitom neshledal vady uvedené v ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Stěžovatelka odkázala na důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., pod něhož lze podřadit námitku, že od doby podání žaloby proti uvedeným rozhodnutím žalovaného do vydání napadeného usnesení nebylo o věcech rozhodnuto ani v nich nebylo nic vykonáno. V této námitce je totiž tvrzena jiná vada řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Tento důvod kasační stížnosti však nemohl být naplněn, neboť délka řízení o žalobách proti uvedených rozhodnutích žalovaného nemůže mít žádný vliv na správnost závěru soudu, podle něhož u něho o stejných věcech probíhá jiné přezkumné řízení.

Mezi důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., na který stěžovatelka rovněž poukázala, lze pak zahrnout námitku, že ve věci vedené pod sp. zn. 4

Cad 113/2009 jsou založeny veškeré listiny týkající se rozhodnutí žalované, a proto mělo být pokračováno v řízení o žalobě, které byla přidělena tato spisová značka. V uvedené námitce se totiž tvrdí, že nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby a že je tudíž takové rozhodnutí nezákonné. Ani s touto stížnostní námitkou se však nelze ztotožnit, neboť překážka dříve zahájeného řízení (litispendence) vychází ze zásady, že v téže věci nelze souběžně konat dvě či více řízení a že je možné pokračovat pouze v tom z nich, které bylo zahájeno dříve. Z hlediska určení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, které má být kvůli litispendenci ukončeno, proto nemůže být rozhodné, v kterém spise se nachází více relevantních listin. V tomto smyslu je totiž určujícím pouze to, která z žalob téže osoby směřující proti stejnému rozhodnutí správního orgánu byla podána později, neboť právě tu je soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. povinen odmítnout. V daném případě byla žaloba původně vedená pod sp. zn. 1 Cad 16/2008 podána soudu dne 11. 2. 2008, kdežto ve vztahu k žalobě vedené pod sp. zn. 4 Cad 113/2009 tak bylo učiněno až dne 14. 2. 2008. Proto soud nepochybil, když odmítl žalobu vedenou pod sp. zn. 4 Cad 113/2009.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 a 2 nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatelka v něm neměla úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech pomoci v hmotné nouzi nepřisluší a ve věci státní sociální podpory mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2009, č. j. 3 Nc 14/2008 - 12, byla stěžovatelce ustanovena zástupkyní pro řízení o žalobě advokátka Mgr. Dagmar Rezková Dřímlová. Ustanovená advokátka je pak oprávněna zastupovat stěžovatelku také v řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS). V takovém případě její hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát (§ 120 a § 35 odst. 8 věta první s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto přiznal ustanovené zástupkyni v souladu s jejími požadavky odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů v celkové výši 800 Kč, která se skládá z částky 500 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti ze dne 25. 5. 2010 podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů) a z částky 300 Kč za s tím související režijní paušál (§ 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) Tato částka bude ustanovené zástupkyni vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu v obvyklé lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu